

Hrast ga je prosil pomoči. Prislinjenc se ni dal dolgo prositi. Kopal je v zemljo na posušeni strani drevesa. Vrč je bil navrhan zlata in srebra. Hvaležni hrast je bogastvo daroval rešitelju.

»Kaj bom s tem, če pa imam zadosti živeža doma,« je odgovoril mož in brenil lonec, da se je zlato in srebro usulo v prepad.

»Ta je pa bedak,« si je mislil hrast. »Če sam ne rabi tega, pa bi bil lahko drugim ljudem dal.« Drevo je potreslo svoje listje v znamenje, kako se nad tem človekom čudi.

Prislinjenc je prišel do volka.

»Kakšen odgovor mi prinašaš?« ga je vprašal ta.

»To ti moram povedati, da te bo le človeško meso zdebilo.«

»Tako, tako! No, saj si ti tudi človek,« je rekel volk in mu pregriznil vrat...

Naslednjega dne so našli pastirji cape krvave obleke in jih prinesli v vas. Spoznali so obleko prisljnjenca in so ga pomilovali, četudi ga niso mogli trpeti. Neki starček je dejal otrokom:

»Tu se nazijajte! Kdor hoče živeti, se mora pri delu vrteti. Za lenuha ni kruha. In njegovo življenje, njegova smrt sta za jok, sta za smeh!«

M A L I U M E T N I K

Lepljene slike.

Kadar godujejo tete, strici, babice in dedje, se jih spomnite s kito cvetja ali vsaj z voščilno razglednico, če živé daleč od vas. Dan pred godom stopite v papirnico in kratkoma izberete tiskano razglednico, ki ni niti delo domačega umetnika. Navadno je to cenena, neokusna in brezmiselna tuja roba, tuja tudi namenu, ki bi mu naj rabila.

Nikar več tako, deca! Ko se približuje god, kupite v papirnici pisanih, živo-barvnih papirjev in trd risalni list, vzemite škarje v roke, postavite lepilo (gumi arabicum) na mizo, priostrite svinčnik in hajd na delo! Kdor je dober risar, si lahko sam sestavi sličico. A da vam bo začetek lažji, prinaša »Vrtčec« v tej številki dve predlogi, godovno in navadno razglednico.

Prerisite najprej predlogo na tenek papir (najtanjši »umetni pergament«), da ne kvarite in mažete »Vrtca« s svinčnikom. Nato počrnite to, kar ste prerisali, na zadnji strani s mehkim svinčnikom (št. 1.). Nato pa prenašate kar košček za koščkom s tršim svinčnikom na primerno barvan papir (Tafet papir). Tako pri čeklici s šopkom: obraz, roke in noge — nežno rožnat, lisa na ličku temno rožnata ali rdeča, lasje — rjavi ali rumeni, pentlja in krilce rdeče, rokavec — bel, nogavice — bele, šolni — črni, šopek, spodnji del bel, a zgornji zelen, posejan s pisanimi rožami. S svinčnikom zarišete piko za oko.

Pri dečku: roka in obraz svetlorožnata ali svetlorjava, lisa na licu rdeča, čepica rdeča, lasje rjavi, suknja in hlače sive ali temnomodre, tablica črna z rumenim robom in gobo — in rjavi šolni.

Barve pa lahko izbirate prosto po svojem okusu. Tu vam povem skrivnost: v starih rabljenih pisemskih ovojih (kuvertah), ki vam jih mama gotovo da radevolje na razpolago, so živopisane, rožaste in progaste podloge. Te služijo lahko za najlepša pisana krilca.

Ko so posamezni deli zarisani na pisan papir, jih natančno izrežite s tankimi škarjami in ko imate izrezane vse kose, pentljo, obraz, nožice, roko, rokav itd., jih prilepite na bel, siv, rjav ali moder risalni list (Naturpapier), ki ima obliko razglednice. Za začetek je dobro, da prenesete risbo tudi na to lepenko, da lažje prilepite vsak izrezek na pravo mesto. Pozneje, ko boste že bolj znali, lahko lepate kar košček ob košček. A pomnite: prerusujte in izrezujte natančno! S površnostjo si le otežkočite delo.

Kdor bo razglednico izdelal lepo in natančno, jo lahko pošlje uredništvu »Vrtca«, ki bo najboljšo izdelano nagradilo.

